

רע"פ 7645/20 - שלמה כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7645/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שלמה כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים ב-עפ"ג 053733-08-20 מיום 21.09.2020 שניתן על ידי כב' השופטים א' דראל, א' אברבנאל ו-ח' זנברג

בשם המבקש: עו"ד שאול עזרא

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים (השופטים א' דראל, א' אברבנאל ו-ח' זנברג) בעפ"ג 53733-08-20, מיום 21.9.2020, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא ש' הרבסט) בת"פ 58109-02-20, מיום 12.7.2020.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירת אימים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, שבעובדותיו הורשע, עלה המבקש ביום 18.2.2020 לאוטובוס מירושלים לבית שמש, בעודו משוחח בקול רם בטלפון הנייד שברשותו. משביקש ממנו המתלונן להנמיך את קולו, איים המבקש כי "יאנוס" אותו, קיללו ובעט בפלג גופו האמצעי. בהמשך, אחז המבקש במתלונן דחף אותו אל עבר ספסל אוטובוס ובין היתר חנק אותו והכהו בפניו. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלונן דימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בחלקה הפנימי של השפה.

3. בגזר דינו, שקל בית משפט השלום את הפגיעה הקשה שנגרמה כתוצאה ממעשיו של המבקש, ובכלל זה את הפגיעה בערכים של שלמות הגוף וביטחון הציבור וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא בין מאסר בפועל אשר ניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית משפט השלום לחומרא את הרשעותיו הקודמות של המבקש, לרבות בגין עבירות איומים ואלימות, ובהם נידון במצטבר ל-38 חודשי מאסר בפועל ובגין תלויים ועומדים נגדו 3 מאסרים מותנים העולים לכדי 21 חודשי מאסר. עוד שקל בית משפט השלום את תסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו, ולפיו למבקש קושי לווסת דחפיו ומכאן נטייתו לפעול בתוקפנות ובאימפולסיביות.

לקולא שקל בית המשפט את קבלת האחריות החלקית של המבקש על מעשיו וכן את העובדה ששולב במהלך מאסרו בכלא רימונים בטיפול הממוקד באלימות במשפחה.

לאור האמור לעיל, השית בית משפט השלום על המבקש 7 חודשים ויום אחד מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו וכן הפעלת מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגדו שמקורם בת"פ 54923-06-17 ות"פ 17371-04-15, באופן שחמישה חודשים מתוכם ירצו במצטבר והיתר בחופף. סך הכל הושתו על המבקש 12 חודשי מאסר ויום אחד בפועל בניכוי ימי מעצרו.

בנוסף נגזרו על המבקש העונשים הבאים: 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת איומים, למשך 3 שנים; התחייבות בסך 7,000 ש"ח כי לא יעבור עבירת אלימות או איומים תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר; פיצוי בסך 1,500 ש"ח למתלונן וכן קנס בסך 180 ש"ח.

4. ערעור המשיבה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש התקבל ביום 21.9.2020.

בית המשפט המחוזי הדגיש את חומרת מעשי המבקש וציין כי המעשים בגינם הורשע בוצעו אך תשעה ימים לאחר ששחרר ממאסר ממושך בגין עבירות אלימות, ובעוד תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים נוספים אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מביצוע המעשים.

לאור שיקולים אלו, קבע בית המשפט המחוזי כי יש להחמיר בעונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש, כך שיישא ב-15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונשי המאסר המותנים במצטבר לעונש זה, באופן שיישא ב-27 חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע, כי יתר רכיבי העונש יעמדו בעינם.

5. מכאן הבקשה שלפניי.

בבקשה נטען בעיקרו של דבר כי העונש שנגזר על המבקש בערעור חמור יתר על המידה, וזאת בפרט לשים לב לפער שבין עונש זה לבין העונש שנגזר על המבקש בבית משפט השלום.

6. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 89/19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2019)).

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר על הנאשם סוטה בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 1154/20 מלכה נ' מדינת ישראל (12.2.2020)).

בהקשר זה, הודגש לא אחת כי קיומו של פער בחומרת העונש בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור, כשלעצמו, אינו מצדיק מתן רשות ערעור (רע"פ 9938/17 דהאן נ' מדינת ישראל (1.1.2018)).

7. בנוסבות המקרה דנן איני סבור כי העונש שנגזר על המבקש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, וודאי שאין בו כדי להצדיק מתן רשות ערעור (השוו: רע"פ 2462/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.2018); רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019)).

זאת, בין היתר בשים לב למעשיו החמורים של המבקש אשר חבל במתלונן על שהעז להעיר לו הערה של מה בכך תוך הפגנת התנהלות בריונית ואלימה. למרבה הצער תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה. למעלה מזאת, יודגש כי הרשעותיו הקודמות של המבקש כמו גם ריצוי עונש מאסר ממושך, ממנו השתחרר המבקש תשעה ימים בלבד לפני ביצוע העבירה, לא הרתיעו אותו דיו כדאי לשנות את התנהגותו האלימה.

אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור (רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019)).

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ב'בכסלו התשפ"א (18.11.2020).

שׁוֹפֵט